

שאלות ותשובות לשינון וחזרה
מאת הרב **משה טרכטמן** שליט"א

תלמודו בידו

דף לד עמוד א

- א] שתיל תרומה תלוש נטמא וחזר ושתלו בקרקע, מה דינו ?
- ב] מה דין גידולי תרומה, או גידולי גידולי תרומה ?
- ג] מהו גדר פסול "היסח הדעת" בתרומה וקדשים ?
- ד] קרבן שנפסל, האם שורפו מיד ?
- ה] עבור מה שימש הלול הקטן שהיה בין הכבש למזבח ?

א] **טומאה:** טהור. מפני שחיבורו לקרקע מבטל מעליו שם אוכל, ופקעה טומאתו. **אכילה:** לרבה, לזר אסור. ואף שפקעה הטומאה, שם תרומה לא פקע. לרב ששת, אף לכהן אסור לאכול, שבשעה ששתלו נפסל בהיסח הדעת. [ועיין עוד דף לד: שאלה ג, בטעמו של ר' ירמיה]

ב] **דבר שזרעו כלה:** מעיקר הדין הגידולים חולין. אך חכמים גזרו להחשיב את הגידולים כתרומה, כדי שישראל לא יזרעם ויעכבם לעצמו. **דבר שאין זרעו כלה:** הם תרומה, בין הגידולים [העלים הראשונים שהתרחבו], ובין גידולי הגידולים [עלים חדשים שנוספו].

ג] **ר' יוחנן:** חשש טומאה. לכן אם יבא אליהו הנביא ויעיד שטהורה, שומעים לו. **ריש לקיש:** פסול הגוף, לכן אף אם אליהו יטהרה אין שומעים לו.

ד] **תנא קמא:** פסול בגוף הקרבן, כגון טומאה או פיגול, יצא חוץ למקומו, ישרוף מיד. **נפסל הדם [נשפך או נטמא], או נטמאו הבעלים, תעובר צורתו שיפסל בלינה. רבה בר אבוא:** אפילו פסול בגוף הקרבן צריך עיבור צורה [מלינו ושורפו למחרת].

ה] **היו זורקים לתוכו פסולי חטאת העוף, ומשהים אותם עד למחר ושורפים אותם. ר' יוחנן:** נפסל בהיסח הדעת, והואיל ואינו אלא ספק טמא אין לשורפו מיד. **ריש לקיש:** אף הנפסל בגופו צריך לינה, וכשיטת רבה בר אבוא.